

॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥७॥ ॥७॥ तथेति ॥ १ ॥ कच्चिन्नोपलक्षिता वित्यत्र कच्चिदित्यावर्त्तते ॥२॥३॥ पांचालैः पूर्वं
 सत्यशौचार्जवत्यागैस्तपसानियमेन च ॥ क्षांत्या भक्त्या च धृत्या च बुद्ध्या च वचसा तथा ॥६२॥ यथावदहमाराद्धः कृष्णो नास्ति ष्टकर्मणा ॥ तस्मादिष्टतमः कृष्णाद
 न्यो मम न विद्यते ॥६३॥ कुर्वता तात संमानं त्वां च जिज्ञासतामया ॥ पांचालाः सहसा गुह्यमायाभ्यमुपाकृताः ॥६४॥ इति सत्यशौचसंमानः पांचालान् रक्षतामया ॥
 अभिभूतास्तु कालेन नैषामद्यास्ति जीवितं ॥६५॥ एवमुक्त्वा महात्मानं भगवानात्मनस्तनुं ॥ आविवेश ददौ चास्मै विमलं स्वमुत्तमं ॥६६॥ अथाविष्टो भगव
 ताभू योज्ज्वालतेजसा ॥ वेगवांश्चाभवद्युद्धे देवसृष्टेन तेजसा ॥६७॥ तमदृश्यानि भूतानि रक्षांसि च समाद्रवन् ॥ अभितः शत्रुशिविरं यातं साक्षादिवेश्वरं ॥
 ॥६८॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणिकृतशिवार्चने सप्तमोऽध्यायः ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ धृतराष्ट्र उवाच तथा प्रयातेशिविरं द्रोणपुत्रे
 महारथे ॥ कच्चिन्नपश्चभोजश्च भयात्तौ न व्यवर्त्ततां ॥ १ ॥ कच्चिन्नवारितौ क्षुद्रैरक्षिभिर्नोपलक्षितौ ॥ असत्यमिति मन्वानौ न निवृत्तौ महारथौ ॥ २ ॥ कच्चिदु
 न्मथ्यशिविरं हत्वा सोमकपांडवान् ॥ दुर्योधनस्य पदवीं गतौ परमिकारणे ॥ ३ ॥ पांचालैर्निहतौ वीरौ कच्चित्तु स्वपतांक्षितौ ॥ कच्चित्ताभ्यां कृतं कर्म तन्ममाच
 क्ष्वसंजय ॥४॥ संजय उवाच तस्मिन् प्रयातेशिविरं द्रोणपुत्रे महात्मनि ॥ रूपश्च कृतवर्मा च शिविरद्वारं तिष्ठतां ॥५॥ अश्वत्थामा तु तौ दृष्ट्वा यत्नवन्तौ महार
 थौ ॥ प्रहृष्टः शनकैराजन्निदं वचनमब्रवीत् ॥६॥ यत्तौ भवन्तौ पर्याप्तौ सर्वक्षत्रस्य नाशने ॥ किंपुनर्योधशेषस्य प्रसुप्तस्य विशेषतः ॥७॥ अहंप्रवेक्ष्येशिविरं च
 रिष्यामि च कालवत् ॥ यथानकश्चिदपि वां जीवन्मुच्येत मानवः ॥८॥ तथाभवद्भ्यां कार्यस्यादिति मे निश्चितामतिः ॥ इत्युक्त्वा प्राविश द्रौणिः पार्थानां शिविरं
 महत् ॥९॥ अद्वारेणाभ्यवस्कंद्य विहाय भयमात्मनः ॥ सप्रविश्य महाबाहुरुद्देशज्ञश्च तस्य ह ॥१०॥ धृष्टद्युम्नस्य निलयं शनकैरभ्युपागमत् ॥ ते तु कृत्वामहत्कर्म
 श्रान्ताश्च बलवद्रणे ॥११॥ प्रसुप्ताश्चैव विध्वस्ताः समेत्य परिधाविताः ॥ अथ प्रविश्य तद्देशं धृष्टद्युम्नस्य भारत ॥१२॥ पांचाल्यं शयने द्रौणिरपश्यत्सुप्तमंतिका
 त् ॥ क्षौमावदाते महति स्पृष्ट्वा स्तरणसंवृते ॥१३॥ माल्यप्रवरसंयुक्ते धूपैश्चूर्णैश्च वासिते ॥ तं शयानं महात्मानं विस्रब्धमकुतोभयं ॥१४॥ प्राबोधय तपादेन श
 यनस्थं महीपते ॥ संबुध्य चरणस्पर्शादुत्थाय रणदुर्मदः ॥१५॥ अभ्यजान दमेयात्मा द्रोणपुत्रं महारथं ॥ तमुत्पतंतं शयनादश्वत्थामा महाबलः ॥१६॥
 निहतौ संतौ स्वपतां कच्चिदकोपात् स्वपतां पांचालानां कर्मवधाख्यं ताभ्यां कच्चिन्नतमिति संबंधः ॥४॥५॥६॥७॥ वायुवां प्राप्येति शेषः ॥८॥९॥ उद्देशज्ञः धृष्टद्युम्नस्थलज्ञः ॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥